دریچه

مصایب سرمایه‌گذاری در کره‌شمالی

آرمان محمودیان

■ کره‌شمالی، سرزمینی است که مردمش در آرزوی به سرزمین عجایب بردن فرزندان‌شان هستند اما خود خبر ندارند که در سرزمین عجایب زندگی می‌کنند. سیستم حاکم بر کره‌شمالی مبتنی بر آرمان‌های کمونیست است و هرگونه قدم برداشتن در مسیر سرمایه‌داری را حرام می‌داند، تحریمی که برای کره‌شمالی مصایب «پیونگ‌یانگ» را همراه داشته است.

کره‌شمالی همواره با کمبود موادغذایی روبه‌رو بوده است. در دهه ۹۰ میلادی قحطی جان دست‌کم یک میلیون نفر را گرفت و از جمعیت ۲۴میلیونی کشور یک‌سوم دچار سوءتغذیه هستند.

صادرات کره‌شمالی، مواد اولیه و برخی تجهیزات نظامی است و در مقابل مواد نفتی، زغال، ماشین‌آلات و مواد خوراکی وارد می‌کند. عمده تجارت این کشور با کشورهای چین و روسیه است.

کره‌شمالی دارای ذخایر غنی سنگ‌معدن، سنگ‌آهن، اورانیوم، طلا و سایر سنگ‌های نادر است اما زیرساخت‌های سنتی و قوانین نامعقول باعث ممانعت از سرمایه‌گذاری کشورهای خارجی در این کشور شده است.

فشار اقتصادی اخیر، دولت را راضی کرده که تا حدی از سرمایه‌گذاری‌های خارجی حمایت کند. هرچند در این حمایت نیز خودی و غیرخودی وجود دارد و حق‌تقدم با رفقای چینی است. روابط اقتصادی میان دو کشور در سال‌های گذشته تحکیم یافته و میزان تبادلات اقتصادی از ۳/۵میلیارددلار در ۱۲ ماهه سال ۲۰۱۰ به ۳/۱میلیارددلار در هفت ماهه نخست سال ۲۰۱۱ افزایش یافته است.

چین، با حدود سه‌میلیارددلار مبادله تجاری با کره‌شمالی، بزرگ‌ترین شریک تجاری این کشور است. به همین منظور چین دست به انعقاد یک توافقنامه تجاری با کره‌شمالی زد و بر اساس این توافقنامه که به امضای «چن دمینگ» وزیر بازرگانی چین و «جانگ سانگ تائک» مقام ارشد کره‌شمالی و عموی رهبر این کشور رسید، همکاری‌های اقتصادی مشترک میان چین و کره‌شمالی در زمینه تامین برق و کشاورزی گسترش می‌یابد و چین تصمیم گرفت تا ۱۰میلیارددلار در کره‌شمالی سرمایه‌گذاری کند.

از سوی دیگر چین تصمیم دارد بخش منابع و مواد اولیه را در کره‌شمالی توسعه دهد. به همین دلیل یک شرکت چینی با کره‌شمالی برای توسعه معادن طلای این کشور قرارداد مشترکی امضا کرده است.

قرارداد مشترک چین و کره‌شمالی به منظور توسعه معادن طلای این کشور بین انجمن سرمایه‌گذاری کره‌شمالی و یک شرکت تجاری چین در دفتر پکن به امضا رسیده است و به دنبال آن دفتر ثبت معادن پکن اعلام کرده است رییس شرکت چینی و بخش‌های دیگر از محل استخراج معادن طلای کره‌شمالی بازدید و طرح توسعه این معادن را تایید کرده‌اند.

اما این بده بستان‌ها، همیشه به عیش یاران نبوده بلکه تیشه به ریشه الفت آنان نیز زده است به‌طوری که پیونگ‌یانگ در اقدامی نادر، یک شرکت چینی سرمایه‌گذار در صنعت آهن را به فساد و تقلب در سرمایه‌گذاری متهم کرده است. دولت کره‌شمالی مدعی است که شرکت «ژیانگ» تنها ۵۰درصد از وعده‌های خود را در قبال پروژه کارخانه فرآوری سنگ‌آهن انجام داده است. این شرکت نیز در پاسخ، سرمایه‌گذاری در کره‌شمالی را «یک کابوس» نامید و مدعی شد که دولت کره‌شمالی فروش ۳۰هزار تن از سنگ‌آهن را ممنوع کرده و به‌طور یکجانبه قیمت برق، آب، گاز و هزینه کارگر را افزایش داده است.

فارغ از تمامی این کامیابی‌ها و ناکامی‌های اقتصادی، در مورد اهداف چین در سرمایه‌گذاری در کره‌شمالی گمانه‌زنی‌ها زیاد شده است اما می‌توان استراتژی چین را در دو محور بررسی کرد.

محور اول، می‌تواند صرفا یک دلیل اقتصادی و با هدف کسب منفعت در دوره زمانی بلندمدت باشد. چراکه در هرحال، پکن، در کنار پیگیری منافع اقتصادی، از منظر توسعه نیز به پیونگ‌یانگ نگاه می‌کند و هر چند که این کشور از گذشته تاکنون به عنوان یک تهدید سنتی برای چین قلمداد نشده است اما در برهه فعلی می‌تواند به عنوان یک تهدید نوین به حساب آید، بنابراین اگر کره‌شمالی، به لحاظ اقتصادی، رشد و توسعه پیدا نکند می‌تواند مزاحمت‌هایی را در ابعاد مختلف سیاسی و اجتماعی برای کشور چین ایجاد کند.

محور دوم نیز می‌تواند متاثر از همکاری‌های نظامی بین آمریکا و تایوان باشد، چراکه چینی‌ها سعی دارند تا از طریق سرمایه‌گذاری‌های مختلف در کره‌شمالی، علیه ایالات متحده آمریکا و سیاست‌های این کشور اقدام کنند زیرا که کمی پیشتر کشور آمریکا یک معامله تسلیحاتی ۶/۵میلیارددلاری را با تایوان منعقد کرد.

بنابراین تحرکات چینی‌ها هر چند در وهله اول رنگ و بوی اقتصادی به خود گرفته است اما به نظر می‌رسد بازتاب این اقدام، اساسا سیاسی و امنیتی باشد و نوعی واکنش به رفتارها و سیاست‌های کاخ سفید مانند معامله تسلیحاتی با تایوان و دیدار «اوباما» با «دالایی‌لاما» رهبر معنوی بوداییان «تبت» قلمداد شود.

کره‌شمالی به آرامی تغییر می‌کند

«کاپوچینو» در «پیونگ یانگ»

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

عکس: AP

اگر از فضا به کره زمین نگاه کنیم، کره‌شمالی چگونه به نظر می‌آید؟ این پرسشی بود که زمانی «دونالد رامسفلد» وزیر دفاع پیشین آمریکا در جریان یک نشست مطبوعاتی مطرح کرد و سپس با نشان دادن یک تصویر ماهواره‌ای به پرسش خود پاسخ داد: «در همان حال که کره‌جنوبی غرق در نور و انرژی و زندگی است، کره‌شمالی در تاریکی و ظلمت است.»

کره‌شمالی در نود و یکمین سالروز تولد «کیم ایل‌سونگ» چنین وضعیتی داشت و اگرچه این کشور خود را در مسیر رسیدن به اقتدارجهانی می‌دانست اما هر کسی می‌توانست ببیند که کره‌شمالی هنوز یک چیز کم داشت یعنی برق.

اما امروز و ۱۰۱ سال پس از تولد کیم همه چیز در آن امپراتوری تاریکی عوض شده است و حداقل در پایتخت چنین به نظر می‌آید. امروزه پیونگ یانگ غرق در نور است و در همان ۱۵آوریل یعنی یکصدمین سالروز تولد بنیانگذار جمهوری دموکراتیک خلق کره کاملا معلوم بود که این کشور گامی در جهت آستانه عصر رفاه برداشته است. از آن روز برق مصرفی کره‌شمالی از یک نیروگاه آبی جدید در مرز روسیه تامین می‌شود.

با حضور در «پیونگ یانگ» در وهله اول بیننده گیج می‌شود و نمی‌داند به کدام سوی این متروپل نورانی نگاه کند. پل زیبای رودخانه «تائدونگ» درخشش خاصی دارد و سیم‌های فولادی نگهدارنده آن در شب به مانند رنگین‌کمانی است که بر فراز آب می‌رقصد. در پشت این پل آسمانخراش‌های جدیدی سر به فلک کشیده و غرق در نورهای نارنجی و بنفش و سبز چشمک زن است.

درخت‌های مهم‌ترین خیابان شهر نیز با «ال‌ای‌دی»های رنگارنگ تزئین شده و این خیابان به سوی بنای یادبود حزب کارگر کره در بلندترین نقطه شهر می‌رود یعنی تپه مانسو. در اینجا تندیس‌های برنزی و ۲۰متری کیم پدر و پسر در کنار هم قرار دارند، تندیس‌هایی که ساخت آن‌ها تنها سه ماه زمان برد. این دو بنیانگذار کره‌شمالی با آن موهای به پشت شانه کرده و عینک و آن لبخندهای «میکی ماوس» چنان به یکدیگر شبیه هستند که تشخیص آن دو از یکدیگر به راحتی ممکن نیست. کوه مقدس «پائکتو» نیز غرق در نور است و آن دو تندیس در مقابل این کوه شبیه به دو ستاره پاپ به نظر می‌آیند که به دوستداران خود خوشامدمی‌گویند.

البته جادوی این آخرین پایتخت کمونیستی جهان به این نورافشانی‌های شبیه به «لاس وگاس» خلاصه نمی‌شود. بلکه سه پارک تفریحی واقع در پیونگ یانگ نیز در نوع خود منحصر به فرد به شمار می‌آید. در کنار یکی از این پارک‌ها یک آکواریوم مخصوص نگهداری دلفین در حال ساخت است. این مساله که رهبر کشور شخصا از یکی از این پارک‌ها دیدن کرده است اهمیت زیادی برای رژیم دارد. «کیم جونگ اون» به این پارک آمد و پس از سواری با ترن هوایی از مشکلات و نقایص آن و کمبودهای پارک ایراد گرفت. او نه تنها به مشکلات فنی ترن هوایی اشاراتی کرد بلکه با نشان دادن علف‌هایی که لابه‌لای سنگفرش‌ها روییده بود گفت: «فکر نمی‌کردم که این پارک چنین وضعیت بدی داشته باشد» و همه این داستان در تلویزیون کره‌شمالی نمایش داده شد و به عبارتی می‌توان گفت که پیام کوچکی بود برای زیردستان رهبر تا بدانند او در همه موارد جدی است. کیم جونگ اون سپس یکی از ژنرال‌های ارتش را مامور سر و سامان دادن به این پارک کرد.

این مساله که رهبر جدید کشور به مانند اسلاف خود به نظم اهمیت زیادی می‌دهد در هر نقطه پایتخت کاملا مشهود است. صبح روز بعد از آن دیدار بود که یک گروه زن سبزپوش با تجهیزات کافی به پارک آمدند تا علف‌های هرز را نابود کرده و در این کار، گروهی از دانش آموزان با کیسه‌های پلاستیکی به آنان کمک می‌کردند. این کار البته موقتی نیست و ادامه دارد و هر زمان کسی نسبت به اهمیت آن تردید کند یکی از آن تویوتاهای سفید رنگ مجهز به بلندگو از راه می‌رسد و از اهمیت این کار می‌گوید و به آنان انگیزه می‌دهد.

البته پیونگ یانگ همیشه شهر تمیز و مرتبی بود. به ویژه هر زمان که میهمان مهمی به این شهر می‌آمد حتی پرچین‌های گیاهی کنار بزرگراه منتهی به شهر نیز به دقت هرس و آرایش می‌شد. چنین کاری اگر در گذشته یک استثنا به شمار می‌آمد امروزه یک رویه است. در این میان دانشجویان هم برای این خدمات به کار گرفته می‌شوند و گاه برای روزها کلاس‌های دانشگاه تعطیل می‌شود.

اما جلوه نظم در پیونگ یانگ همان زنان مامور راهنمایی و رانندگی بودند که با یونیفرم‌های آبی رنگ و مرتب بر سر چهارراه‌ها می‌ایستادند و حتی اگر هیچ خودرویی هم در خیابان دیده نمی‌شد همچنان با آن حرکات خاص وگاه آکروباتیک، حرکت وسایل نقلیه را کنترل می‌کردند. امروزه اما به‌خصوص در ساعت‌های به اصطلاح اوج ترافیک از چراغ‌های راهنمایی استفاده می‌شود و خودروهایی که حتی مرسدس‌های آخرین مدل هم در میان آنها دیده می‌شود با نظم خاصی پشت خط عابر پیاده توقف می‌کنند. با این حال هنوز هم آن ماموران راهنمایی و رانندگی البته در کنار خیابان‌ها حضور دارند و گاه عینک‌های آفتابی شیکی نیز به چشم می‌زنند. اگر چراغ مه‌شکن خودرویی آن‌هم در پیونگ یانگ غرق نور روشن باشد بلافاصله به راننده تذکر شفاهی داده می‌شود و اگر راننده‌ای از چراغ قرمز عبور کند بلافاصله در همان محل باید جریمه بپردازد.

مردم کره‌شمالی به صورتی تربیت شده‌اند که عادت دارند به صورت جمعی و گروهی به زندگی روزمره خود بپردازند. تا همین چند سال پیش هر صبح کارگران به صورت گروهی و در یک صف به سرکارهای خود می‌رفتند و حال به جای یک صف، دو صف تشکیل می‌شود اما دیگر از آن جلودارها خبری نیست. در ایستگاه‌های اتوبوس هم کماکان صف‌هایی طویل تشکیل می‌شود اما امروزه کسی آن صف‌های چند ردیفه و پیچ در پیچ را مشاهده نمی‌کند. تا چند سال پیش حتی زن و شوهرهای جوان نیز در خیابان دست یکدیگر را نمی‌گرفتند اما امروزه زوج‌های جوان زیادی در پایتخت دست در دست هم در خیابان‌ها قدم می‌زنند. پیرترها البته هنوز هم از این نوع حرکات راضی نیستند. جامعه کره‌شمالی جامعه‌ای محافظه‌کار است و اکثر ازدواج‌ها با صلاحدید و انتخاب بزرگ‌ترها و از طریق بنگاه‌های همسریابی انجام می‌گیرد. اما ظاهرا این قراردادهای اجتماعی در پایتخت به کندی در حال کمرنگ شدن است.

یکی از علل این تغییرات هم همان سریال‌های تلویزیونی ساخت کره‌جنوبی است. زنان جوان در پیونگ‌یانگ حتی مدل موها و گاه مدل لباس‌هایشان را نیز از بازیگران سریال‌های کره‌جنوبی کپی‌برداری می‌کنند. افزون بر آن عمل جراحی پلک چشم نیز ارمغان همین سریال‌ها به شمار می‌رود و این عمل با پرداخت ۱۰ یورو از سوی متقاضی انجام شده و بقیه مبلغ بر عهده بیمه‌های تامین اجتماعی است.

تمایل به زیبایی البته نیاز بشری است اما شاید در هیچ کشوری در دنیا به مانند کره‌جنوبی این عمل‌ها رواج نداشته باشد. اما پرسش اینجا است که چگونه در کشوری فقیر و منزوی مانند کره‌شمالی این نیاز برانگیخته شده است؟ برنامه‌های تلویزیونی کره‌جنوبی در کره‌شمالی قابل دریافت نیست و تلویزیون این کشور در ساعاتی محدود فقط فیلم‌های جنگی پخش می‌کند. اما آن فیلم‌ها به صورت لوح فشرده از مرزها گذشته و با وجود منع قانونی در همه بازارهای پیونگ یانگ به فروش می‌رسند.

و این بازارها هم یادگار اوج قحطی در سال‌های دهه ۹۰ است، یعنی همان زمان که سیستم توزیع عمومی در این کشور کمونیستی دچار فروپاشی شد. این بازارها برای سال‌های متمادی مورد نیاز کره‌شمالی بود و حال دیگر نمی‌توان آن را کنار گذاشت. از مدت‌ها پیش در این بازارها علاوه بر میوه و سبزیجات، لوازم الکتریکی و لباس‌های تولید چین نیز به فروش می‌رسید و مدهای چینی به پیونگ یانگ هم رسیده‌اند. از جمله پرطرفدارترین این کالاها چترهای رنگارنگ ساخت چین است و از آنجایی که زنان کره‌ای به شدت از برنزه شدن نفرت دارند و می‌خواهند همواره پوستی رنگ‌پریده داشته باشند از این چترها استفاده می‌کنند. علاوه بر آن لباس‌های شاد و رنگارنگ دوخت چین نیز در میان زنان کره‌شمالی طرفدار زیادی دارد.

و البته این اشتیاق کاملا قابل درک است. زیرا این مردم سال‌هایی دراز تنها امکان و اجازه پوشیدن لباس‌هایی در طیف خاکستری و قهوه‌ای را داشتند، لباس‌هایی که الیاف آن محصولی کاملا بومی و داخلی و خشن از جنس سنگ آهک بود. هنگامی که در سال ۱۹۶۱ کیم ایل‌سونگ از آن کارخانه به اصطلاح جادویی نساجی که محصول هنر مهندسان کره‌شمالی بود بازدید کرد، کت و شلواری کهنه و نخ‌نما به تن داشت و در حالی که همراهان او در سکوت کامل بودند آن به اصطلاح رهبر فرزانه لب به سخن گشود و گفت: «هر زمان که مردم ما بتوانند از این سنگ آهک پارچه‌ای لطیف تولید کنند آنگاه من هم یک دست کت و شلوار نو خواهم خرید.»

امروزه اما مردمی که در پیونگ‌یانگ پول کافی دارند تنها به یک فروشگاه جدید با مدیریت مشترک کره‌شمالی و چین سر می‌زنند. کسی از هویت واقعی صاحبان این فروشگاه اطلاعی ندارد اما بی‌تردید این فروشگاه جلوه‌ای از همان سرمایه‌داری افسارگسیخته در پایتخت تنها بازمانده کشورهای به اصطلاح ضدسرمایه‌داری است. در این فروشگاه از ال‌سی‌دی‌های مختلف تا روغن زیتون ایتالیایی عرضه می‌شود و خارجی‌های مقیم پیونگ یانگ نیز علاقه خاصی به آن دارند زیرا در این فروشگاه غرفه کوچکی با مدیریت مردی خوش‌اخلاق وجود دارد که به راحتی ارزهای خارجی را در مقابل «وون» (واحد پول کره‌شمالی) معاوضه می‌کند. به صورت رسمی هر یورو در مقابل ۱۲۰ وون معاوضه می‌شود اما قیمت واقعی هر یورو ۵۶۰۰ وون است و جالب آنکه تنها در این فروشگاه اتباع خارجی اجازه دارند با واحد پول کره‌شمالی اقدام به خرید کنند، امری که در دیگر نقاط این کشور ممنوع است.

و این تفاوت در اجرای قانون اشاره ظریفی به شکاف طبقاتی عمیق در کره‌شمالی دارد. بهترین دستمزد مردم عادی این کشور ماهانه ۱۱۰۰۰ وون برابر با دو یورو است. برخی از مردم از طریق اقوامشان در خارج و عده‌ای دیگر با مجوزهایی ویژه از طریق بازرگانان چینی به ارزهای خارجی دسترسی پیدا می‌کنند.

این روزها اما تجارت پرسود دیگری نیز در پیونگ‌یانگ شکل گرفته است. هر روزه نمایندگان برخی از مقامات دولتی به آپارتمان‌های واقع در آسمانخراش‌های جدید در پیونگ‌یانگ سر می‌زنند. ماموریت این افراد البته کنترل ساکنان این آپارتمان‌ها و توقیف فیلم‌ها و دی وی دی‌های آنان نیست بلکه خواهان خرید این آپارتمان‌ها به قیمت چند هزار دلار هستند. البته این آپارتمان‌ها از سوی دولت (و با استفاده از رانت‌های ویژه) در اختیار ساکنان قرار گرفته است. با این حال معمولا این پیشنهادها پذیرفته شده و با پول آن املاکی در شهرهای فقیرتر کره‌شمالی به تملک این ساکنان درمی‌آید و این تجارتی پرسود و جدید است که امروزه در پیونگ یانگ طرفداران زیادی دارد و در دیگر نقاط کشور نیز در حال شکل‌گیری است.

زمانی که پیونگ یانگ هنوز در تاریکی به سر می‌برد، تصاویر بزرگی از «مارکس» و «لنین» زینت‌بخش ساختمان مرکزی «حزب کارگر» در مرکز پیونگ یانگ بود. اما از ماه آوریل و از زمانی که این ساختمان و میدان شب‌ها غرق در نور می‌شود، آن تصاویر هم ناپدید شده‌اند و به جای آن کافه کوچکی راه اندازی شده که می‌توان در آن فنجانی «کاپوچینو» نوشید. از قرار معلوم کره‌شمالی یکصد سال پس از تولد «کیم ایل‌سونگ» دیگر نیازی به حمایت‌های ایدئولوژیک ندارد و امروزه ایدئولوژی‌های جدیدی به نام «کیم ایل‌سونگیسم» و «کیم جونگ‌ایلیسم» به صورت رسمی و انحصاری بر آن کشور حکمرانی می‌کند.

منبع: فرانکفورتر آلگماینه

روزنه

امپراتوران خلق

■ کره‌شمالی به‌عنوان یکی از آخرین بازمانده‌های تفکر کمونیسم همواره مورد توجه بوده است اما نوع حکومت این کشور بیشتر از اینکه شبیه سایر حکومت‌های کمونیستی باشد و رهبر از درون حزب کمونیسم بیرون بیاید شبیه به امپراتوری‌های شرق دور است که قدرت از پدر به پسر به ارث می‌رسد و حکام دارای صفتی ماورای طبیعی هستند. کیم ایل سونگ اولین رهبر جمهوری خلق کره شمالی بود. او در سال ۱۹۱۲ در منطقه شمالی کهر به‌دنیا آمد و در هشتم ژوییه ۱۹۹۴ درگذشت. او در وصیت‌نامه خود نیز تاکید بر مبارزه بی‌امان با امپریالیسم، زورگویی و استثمار کرده است. او پس از مرگش لقب رییس‌جمهوری ابدی را به خود گرفت و به این منظور پس از مرگ او سمت رییس‌جمهوری در کره‌شمالی برای همیشه غیرفعال شد. بعد از سونگ، حکومت کره‌شمالی به پسر او کیم جونگ ایل به ارث رسید. کیم جونگ در سال ۱۹۴۲ در کره‌شمالی به دنیا آمد. کیم جونگ ایل به طور رسمی در سال ۱۹۹۷ به عنوان دبیرکل حزب کمونیست کارگران کره‌شمالی و رییس شورای ملی دفاع انتخاب شد. کیم جونگ ایل ۱۹ دسامبر سال ۲۰۱۱، در ۶۹سالگی به علت بیماری درگذشت و پسر او کیم جونگ اون به قدرت رسید. با وجود اینکه کره‌شمالی یک کشور بی‌دین است، پرستش «کیم ایل سونگ» رهبر و «کیم جونگ ایل» در ماهیت امر جایگزین مذهب شده است. درگذشت «کیم ایل سونگ» در سال ۱۹۹۴ همراه با اعلام عزای چندین‌ماهه ملی در سراسر کره‌شمالی بود و در این دوره گزارش‌های متعددی درباره مرگ مردم بر اثر گریه و زاری شدید منتشر می‌شد. سه سال بعد تقویم کره‌شمالی تغییر کرد و سال تولد «کیم ایل سونگ» به صورت سال صفر درآمد. در حال حاضر سال صدم در کره‌شمالی می‌گذرد و در نظر است در سال آینده مراسم باشکوهی به مناسبت صدمین سالگرد روز تولد رییس‌جمهور ابد برگزار شود.

در سال ۱۹۹۸ حادثه‌ای روی داد که «کیم ایل سونگ» را در یک ردیف با خدا قرار داد. در کره‌شمالی قانون اساسی جدیدی تصویب شد که متضمن اشاره به فناناپذیری رییس‌جمهور مرحوم است. کیم جونگ اون سومین پسر و کوچک‌ترین فرزند کیم جونگ ایل است که در سال ۱۹۸۳ در پیونگ‌یانگ پایتخت کره‌شمالی به دنیا آمد.

برادر بزرگ‌تر وی کیم جونگ چول نام دارد که در سال ۱۹۸۱ به دنیا آمد. وی همچنین برادر ناتنی دیگری دارد با نام کیم جونگ نام که او در سال ۱۹۷۱ به دنیا آمد.

اما کیم جونگ ایل وی را به عنوان جانشین خود انتخاب کرده بود و در سال ۲۰۱۱ پس از درگذشتش، کیم جونگ اون رهبر کره‌شمالی شد.

وزارت نیرو
شرکت آب و فاضلاب استان اردبیل
(سهامی خاص)

بسمه تعالی

تجدید آگهی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران شماره (۹۱/۱۹ (م) یک مرحله‌ای) (نوبت چهارم)
اجرای کارهای باقی مانده شبکه جمع آوری فاضلاب شهر کوثر
شرکت آب و فاضلاب استان اردبیل در نظر دارد به استناد آئین نامه های اجرایی قانون برگزاری مناقصات، اجرای کارهای باقی مانده شبکه جمع آوری فاضلاب شهر کوثر را از طریق فراخوان مناقصه به واجدین شرایط واگذار نماید.
۱- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت آب وفاضلاب استان اردبیل - اردبیل ، میدان بسیج، جنب هتل دریا تلفن: (۷۷۱۷۱۰۱ - ۰۴۵۱)
۲- دستگاه نظارت: مهندسین مشاور آذر ثقال - اردبیل، میدان جانبازان، اول خیابان باکری، ساختمان پنجم جنوبی، پلاک ۹، طبقه سوم . تلفن: ۵۵۱۸۲۹۱ -۰۴۵۱
۳- موضوع مناقصه و برآورد ریالی: اجرای کارهای باقی مانده شبکه جمع آوری فاضلاب شهر کوثر با برآورد ۴،۸۹۸،۰۱۹،۲۵۰ ریال بر اساس فهارس بهای ۸۸
۴- اعتبار این پروژه از محل منابع عمرانی می باشد.
۵- محل انجام‌کار: شهر کوثر
۶- مدت انجام‌کار: ۱۸ ماه شمسی
۷- تاریخ مهلت و محل دریافت اسناد ارزیابی واجدین شرایط میتوانند در ساعتهای اداری از تاریخ درج آگهی به مدت (ده روز) نسبت به خرید و دریافت اسناد ارزیابی از مهندسین مشاور آذر ثقال اقدام نمایند.
۸- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (۳۰،۰۰۰،۰۰۰) ریال با اعتبار ۳ ماه بصورت ضمانت نامه بانکی یا وجه واریز به حساب شماره ۲۱۹۵۱۶۰۸۰۴۰۰۰ بانک صادرات شعبه میدان ورزش اردبیل می باشد.
۹- تاریخ مهلت و محل تحویل اسناد ارزیابی: مناقصه‌گران پس از دریافت و مطالعه اسناد حداکثر تا آخر وقت اداری ۹۱/۶/۱۹ اسناد مربوطه را تکمیل و در پاکت های لاک و مهر شده به دبیر خانه شرکت آب و فاضلاب استان اردبیل تحویل و رسید دریافت دارند. پیشنهادهای واصله در ساعت (۱۱) مورخ ۹۱/۶/۲۰ در کمیسیون مناقصه بازگشایی خواهد شد. ضمناً هزینه درج آگهی ها بعهده برنده مناقصه می باشد.
۱۰- جهت بازبینی آگهی به آدرس: (Http:// iets.mporg.ir) و (Http:// tender.bazresi.ir) و (Http:// www.abfa-ardabil.co.ir) و (Http:// tender.nww.ir) مراجعه فرمایند.

م الف ۱۱۴۵
شرکت آب و فاضلاب استان اردبیل